

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Synodus ad Imperatorem, cum non venisset, Eusebius ac reliqui
eiusdem farinae, calumniam Athanasio intentabant, quòd ipse frumentum
quod ex vrbe Alexandrina Constantinopoli suppeditari ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRATIS HISTORIAE

quàm vt vos eo accederetis, quo nobis præsentibus de iniuria quam passus fuerat, necessitate coactus posset postulare. Quod quidem cum & mihi consentaneum rationi videretur, & tempora idem ipsum postulerent, non inuitus equidem ista ad vos perscribenda curavi, vt omnes, qui ad Concilium Tyri coactum conuenistis, è vestigio ad castra nostra maturaretis, reque ipsa vestrum iudicium æquum, sincerumque; commonstraretis, me audiente, quem ingenuum Dei famulum esse, vos ipsi non inficias iueritis. Nam mea religiosa erga Deum obseruantia, pax vbique viget, et nomen Dei, ab ipsis Barbaris, qui ad hoc tempus vsque veritatem ignorarunt, sanctè ingenuumque; extollitur. Ac constat inter omnes, eum qui veritatem ignorat, ipsum Deum quoque; ignorare. Attamen Barbari mea opera, qui ingenuus scilicet Dei famulus sum, sicut ante dictum est, ad Dei notitiam venerunt, eumque; sanctè colere didicerunt: quem quidem me in omnibus locis defendere, reque; vera mihi benignè prouidere animaduertunt. Qua de causa, in primis Deum cognoscere ceperunt: quem etiam nostri Imperii metu inducti, religiose colunt illi quidem, sed nos, qui sancta ecclesie illius mysteria propugnare videri volumus, (non enim dicam obseruare) nos inquam, nullas alias res molimur, quàm eas quæ discordiam & odium pariant, & in summa, quæ ad exitium humani generis spectent. Sed facite ad nos celerrime, vt dixi, accedatis: hoc pro certo persuasum habentes, nos omnibus viribus laboraturos, vt quæ sacro Dei eloquio continentur, ea in primis integre, incorrupteque conseruentur. Quibus quidem, nulla ignominie infamiaeue nota omnino iniuri possit, dissipatis, protrititis, ac penitus extinctis religionis Christianae hostibus, qui simulatione Sacrosancti Christi nominis, varias ac diuersas blasphemias in ecclesiam inuexerunt.

Quod Synodus ad Imperatorem, cum non venisset, Eusebius ac reliqui eiusdem farinae, calumniam Athanasio intentabant, quod ipse frumentum quod ex vrbe Alexandrina Constantinopoli suppeditari consueuerat, auersurum se interminatus

*natus sit: hinc ira percitus Imperator, eiectum
in exilium Athanasium, Gallias habitare man-
davit.* CAP. XXIII.

Istæ literæ eos, qui aderant in Concilio, in graue certamē coniecerunt. Qua de re complureis ad suas ipsorum ciuitates reuerterunt: Sed Eusebius, Theognis, Maris, Patrophylus, Ursacius, Valens, Constantinopolim veniunt: neque de poculo confracto, aut de mensa euerfa, aut de Arsenio interfecto amplius queri permittunt, sed ad aliud crimen confugiunt: Impetatores docent, Athanasium minatum se vetitum, quo minus frumentum, vt solet, Alexandria Constantinopolim vsque adueheretur: istaque Adamantium, Annubionem, Arbathionem, & Petrum episcopos, ex ipso Athanasio audiuisse. Verum tum certe accusatio valere solet, cum accusator talis sit, quali meritò fides tribuatur. Imperator igitur hac re vehementer incitatus, & quasi graui iracundiæ flamma incensus, Athanasium eiecit in exilium: Galliam incolere iubet. Fertur à quibusdam, Imperatorem istud eo consilio effecisse, vti ecclesia ad concordiam reduceretur: quandoquidem Athanasius cum Arianis communicare omnino recusauit: qui exilio multatus, Triueri, vrbi galliæ ætatem ad tempus degit.

*De Marcello Ancyrae episcopo, & Asterio
sophista.* CAP. XXIIII.

Episcopi, qui id temporis Constantinopoli congregati erant, Marcellum etiam episcopum Ancyrae, vrbis quæ est in parua Galatia, tali de causa episcopatu abdicarunt. Asterius quidam, qui in Cappadocia literas humaniores docuisset, illis derelictis, Christi fidem profiteri coepit. Libros scribere aggressus est, qui ad hodiernum diem hominum habentur in manibus: illorum autem testimoniis Arii dogma confirmatur, Christum videlicet eodem modo virtutem Dei esse, sicut apud Moysen dicitur, locustam, & brucum virtutem Dei esse, & alia his similia. Afsidue cum episcopis, illisq; potissimum, à quibus Arii opinio minimè reiecta erat, versabatur Asterius, atque adeo ad eorum conuentus accedebat, magno desiderio flagrans, ad episcopatū